

خواهی که رستگار شوی، راستکار باش
تا عیب جوی را نرسد بر تو مدخلی

PARGAR WEEKLY NEWS

هفته‌نامه سیاسی
اجتماعی، فرهنگی

دوشنبه ۱۳ اردیبهشت ۱۴۰۰ | ۱۴ سال هشتم
شماره دوره جدید ۱۶۶ | شماره پیاپی ۱۹۹
چهار صفحه اقیمت ۳ هزار تومان

Pargar Weekly | 2 May 2021
Mon | vol. 8 | No. 166 |

شناسه شاپا کتابخانه ملی ISSN 2383-2649

پست الکترونیک: Info@pargarnews.ir
وب سایت نشریه: www.PargarNews.ir
فضای مجازی نشریه: @PargarNews

سخن نخست

افزایش تعرفه های پزشکی از
جیب مردم

زهر شاه‌شواری

در صفحه دوم

هر چند کرونا سراسر ضرر و زیان بود اما امروز شاهد پویایی دوباره شهر دوچرخه‌ها و پیگیری برای ایجاد مسیرهایی امن برای دوچرخه سواران هستیم، امنیتی که با چالش بی توجهی مسئولان همراه شده است.

احیای شهر دوچرخه‌ها در سایه کرونا

زباله گردی زنان؛ زخمی تازه زیر پوست شهر یزد

استان یزد این سالها از گردشگران داخلی و خارجی پر شده. ساختمان‌ها و پاساژهای لوکس سر به آسمان کشیده، شهر را قرق کرده‌اند. اما این‌ها دورنمایی است از آنچه در یزد می‌گذرد. اما در همین شهر مردان و کودکان و حالا زنانی هستند که سر در سطل زباله فرو می‌برند تا با جمع‌آوری ضایعات، نان شبشان را تأمین کنند. ادامه در صفحه سه...

یزد شهر هفده محله

کارخانه درخشان اما بی
فروغ یزد

مهاجرین و رویکردهای
ادغام فرهنگی

زرگ‌ها، سرمایه دار
اما کم درآمد

فروشگاه اینترنتی
محصولات کنجدی
در استان یزد

یزد استور

www.yazdstore.ir

حلاوارده
SESAME
PUDDING
الطباوة الطحينية
Халва - Сахарная
700g

صاحب امتیاز:
نسرین زمان زاده
مدیر مسئول:
زهرا شاه شوازی

سردبیر:
عاطفه ابراهیمی
دبیر تحریریه:
شادی شقیعی

مجری طرح:
آر انس ویرگول

ای مدعی از طعن تو ما را چه مالاست
بارد و قبول تو چه نقص و چه کمالاست

گیرم که جهان آتش سوزنده بگیرد
بی آب شود جوهر یاقوت محالاست

اینجا سر بازار چه لعل فروشیست
مگشا سر صندوق که پر سنگ و سفالست

مارا به هما دعوی پرواز بلند است
باری تو چه مرغی و کدامت پر و بالست

با بلبل خوش لهجه این باغ چه لافد
سوسن به زبان آوری خویش که لالست

خوش باشد اگر هست کسی را سر پیکار
ناورد گه ما سر میدان خیالست

خاموش نشین وحشی اگر صاحب حالی
کاینها که تو گفتی و شنیدی همه قالست

میراث

کارخانه تاریخی درخشان اما بی فروغ یزد

میراث یادداشت
امیر ترقی نژاد | کارخانه تاریخی درخشان یزد که از قدیمی ترین کارخانه های این شهر به شمار می رود، این روزها حال و روز خوشی ندارد. کارخانه درخشان یکی از آثار ملی ثبت شده ایران در یزد است که قدمت آن مربوط به پهلوی اول می رسد و ۲۵ مرداد ماه سال ۱۳۴۴ شماره ثبت ۱۳۳۸۵ در مجموعه آثار تاریخی ایران ثبت شده است. این مجموعه تاریخی در چهارراه سلمان یزد واقع شده و ده سالی است که بعد از تعطیلی به حال خود رها شد. اما این روزها با مشاهده های عینی رنگ ناخوش دیگری هم به خود گرفته است و آن چیزی نیست جز تخریب. تخریب هایی که روز به روز مخروبه تر شدن آن را برای مردم شهر یزد که

خاطره های زیادی از شربافی و نساجی در کارخانه درخشان دارند عیان تر و نگران کننده تر از گذشته می کند. این مجموعه چهار و دو دهم هکتار وسعت دارد و بخش های مهمی از آن در گذر زمان تخریب شده است. ساختمان سالن های کارخانه که از نظر میراث فرهنگی ارزشمند است به طور نسبی حفظ شده و قابل بازسازی است اما خیلی سخت می توان گفت که روزی دوباره مرمت شود و آماده برای پذیرایی از میراث دوستان و گردشگران باشد. این در حالی است که سه سال پیش در بازدیدهای متعدد سازمان نظام مهندسی ساختمان و اداره کل مسکن و شهرسازی یزد وعده داده شد تا فضایی مشابه پارک علم و فناوری یزد همانند کارخانه اقبال یزد را ایجاد نمایند، وعده ای که در حد حرف ماند و عملی نشد. در تاریخ ۲۰ آبان ۹۸ به دستور رئیس جمهوری به صورت ویدئو کنفرانسی در محل کارخانه درخشان یزد توسط رئیس صندوق نوآوری و شکوفایی ریاست جمهوری عملیات اجرایی کارخانه نوآوری یزد کلید خورد؛ به طوری که مدیرعامل کارخانه نوآوری یزد هم سال گذشته از بهره برداری فاز اول این کارخانه خبر داده و اعلام کرد: عملیات مرمت و بازسازی فاز اول کارخانه نوآوری یزد تاکنون ۶۰ درصد پیشرفت داشته و برای جذب استارت آپها، شرکت های دانش بنیان و فناوری به منظور استقرار در فضاهای کار اشتراکی، فراخوان عمومی منتشر شده است! خبری که می توانست خوشایند در راستای احیای آن باشد ولی شواهد چیز دیگری را نشان می دهد. بسیاری از محققان معتقدند که موفقیت و عملکرد مناسب در استفاده از میراث صنعتی در حال توسعه در صورتی معنا پیدا می کند که بر اساس حفاظت و نجات بخشی مکان و بقایای صنعتی بنیان شود. با این حساب توسعه گردشگری مبتنی بر صنایع بر مفهوم مراقبت از بقایا و چشم اندازهای صنعتی برای ایجاد حس تعلق خاطر به آن مکان تاکید بسیار دارد. به طوری که حس خاص بودن و تصویرسازی را برای مخاطب ایجاد کند. پس می توان بعضی از مکان های صنعتی باقی مانده از گذشته را به عنوان موزه مطرح کرد و با اجرای این طرح هم از آن مراقبت و هم بهره برداری اقتصادی کرد.

تقویم یزد

۱۲۹۸/۲/۹ درگذشت فقیه جهان اسلام آیت الله العظمی سید محمد کاظم طباطبائی یزدی در شهر نجف.
۱۳۷۹/۲/۹ درگذشت دکتر محمد علی (حمید) ربیعی، مترجم و زبان شناس نامدار یزد.
۱۲۵۴/۲/۱۲ اعدام انقلابی ناصر الدین شاه قاجار به دست میرزا رضا عقداپی (کرمانی).
۱۳۵۴/۲/۱۶ گشایش دومین مجمع جهانی خشت خام با حضور پژوهشگران ایرانی و خارجی در یزد.
۱۳۷۹/۲/۱۶ درگذشت استاد علی اکبر شریعتی، بنیانگذار تئاتر در یزد.
۱۳۵۷/۲/۱۹ برگزاری چهارم شهدای یزد در مشهد، تعطیل عمومی و برپایی مراسم و تظاهرات گسترده در یزد.

خیابان مسجد جامع

این عکس، یزد را در حوالی سال های ۱۳۳۰ هجری شمسی نشان می دهد. زمانی که کمتر خیابان یزد از جمله خیابان مسجد جامع آسفالت بود. چند جاهل هم به سمت مسجد جامع کبیر یزد می روند.

یزد؛ شهر هفته محله

به گمان من تقسیم شهر به هفته محله مبتنی بر محاسبه دقیق نبوده و اصولاً به مناسبت اهمیت سنتی عدد هفته بوده است. تصور می رود در همان زمان که شهر را به هفته محله نام می بردند تعداد محلات آن بیش از هفته بوده است.

اجتماعی

حمیدرضا امیری | کارشناس ارشد ایران شناسی می گویند شهر یزد، هفته محله دارد.

اگرچه محمد مفید مستوفی باقی می ماند هم در عصر صفوی به این عدد اشاره کرده، اما نام محله های بیشتری را در جای جای کتابش - جامع مفیدی - آورده است. نواب وکیل هم در خاطرات مشهور خود نوشته که شهر یزد هفته محله دارد. با این حال در شمارش آن ها نام چهارده محله را آورده است. به این ترتیب: «۱- فهادان ۲- یوزداران ۳- جنگل ۴- بازار نو ۵- کوشک نو ۶- شاه ابوالقاسم ۷- وقت و ساعت ۸- قلعه کهنه ۹- مالیر ۱۰- دارالشفا ۱۱- باغ گندم ۱۲- لرد کیوان ۱۳- بازار شاه ۱۴- باغ شهر و هکذا سایر محلات» و البته او در چند سطر بعد تأکید می کند که هفته، تعداد محله های داخل حصار است. بماند که فهادان و یوزداران و جنگل را سه محله ای مستقل محسوب کرده و در کنار محله های باغ گندم و مالیر که خارج از حصارند، آورده است. گویی وی فارغ از خارج و داخل حصار بودن، فقط نام تعدادی از محله های شهر را ذکر کرده است. بعضی از نویسندگان با دلایل و قرائنی به توجیه و اثبات عدد هفته برآمده اند. مثلاً محمدعلی کریمی نویسنده ی کتاب «سماح سروها» کوشیده است، هفته محله ای شهر را به هفدهمین آیه از هفدهمین سوره قرآن ربط دهد. نمونه ای دیگرش: محمدعلی کلاهی در کتاب «تاریخ ورزش باستانی یزد» با این باور که یزد در گذشته هفته محله داشته، نام همین تعداد زورخانه ای قدیمی را آورده که به تبع او نویسندگان دیگری هم که درباره ورزش یزد نوشته اند، همین اطلاعات را آورده اند. زورخانه های مذکور عبارتند از: ۱- زورخانه میدان شاه ۲- زورخانه خواجهمخضر (دهک) ۳- زورخانه فهادان ۴- زورخانه قلعه ۵- زورخانه گودال ۶- زورخانه صدی ۷- زورخانه وقتالساغت ۸- زورخانه امیرچخماق ۹- زورخانه گازرگاه ۱۰- زورخانه ناظم ۱۱- زورخانه محله تل ۱۲- زورخانه ملک ۱۳- زورخانه چهارکوجه ۱۴- زورخانه گودال مصلی ۱۵- زورخانه شاه ابوالقاسم

اجتماعی یادداشت

مehتاب دره شیری | در این که ویروس کرونا توانسته در زندگی روزمره ما آدم ها تغییرات بزرگی ایجاد کند شکی نیست و البته که با خوش کردنش، این تحولات را به یک نوع عادت در زندگی مان تبدیل کرده است. استفاده از ماسک و دستکش هایی که سال ها در داروخانه ها، خاک می خورد و کسی از آن ها استفاده نمی کرد، ضرورت شستن دست ها زمانی که دست از سر ما بردارد. بیشتر قدر عزیزانمان را دانستیم چرا که متوجه شدیم دیدنشان همیشگی نخواهد بود. در روزهای قرنطینه برای گذران وقت خود، راه های مختلفی امتحان کردیم نان و شیرینی پختیم، غذاها را با روش های مختلف طبخ کردیم، بازی های جدیدی برای سرگرم کردن فرزندانمان اختراع کردیم، با افراد خانواده مان حرف زدیم، فیلم دیدیم، موسیقی گوش دادیم و کتاب خواندیم ولی کرونا تمهیدتر از این حرف ها بود که دست از سر ما بردارد. از طرفی عادت های غلط زیادی هم وارد زندگی مان شد، هر چه بیشتر در خانه ماندیم، بیشتر در گوشی ها و تبلت هایمان غرق شدیم و اخبار کرونایی و اتفاقات بد آن را مرتب پیگیری کردیم و پر از استرس شدیم. نگرانی های اقتصادی و بیکاری، ما را تحت فشار گذاشت و روانمان را به هم ریخت، کم تحرکی برابمان اضافه وزن به جا گذاشت و انگیزه مان برای زیبا بودن را کاهش داد و افسرده مان کرد. خیلی ها با مشکلات خانوادگی مواجه شدند و به گفته کارشناسان، آمار خشونت های خانگی و طلاق در دوران قرنطینه افزایش یافت. پادمان رفت که زمانی می شد در باشگاه های ورزشی، گروهی کار کرد. در ایام نوروز، به دید و بازدید رفت، همدیگر را در آغوش کشید و و آمد های غیر ضروری را حذف کردیم.

به زندگی با کرونا، عادت می کنیم

روبووسی کرد. در پارک ها و فضاهای عمومی حاضر شد و تفریح کرد. لذت خرید کردن بی دردسر از ما گرفته شد. فرزندانشان، مدرسه و کلاس رفتن، زنگ تفریح و دوستانشان را فراموش کردند و دیگر جمله «مدرسه، خانه دوم دانش آموزان است» از ذهن ها پاک شد. مهمتر از همه اینکه اگر در زمان کنونی، ببینیم کسی کنار خیابان حالش بد شده و به زمین افتاده، از ترس کرونا دیگر جرات نمی کنیم به کمکش برویم. این بی تفاوتی هم یکی از معضلات این دوران است که محققان به آن اشاره می کنند و انتظار می رود تا بعد از این دوران، بتوانند این ذهنیت را از بین ببرند. اینکه دوران پس از کرونا، جامعه چه شرایطی نسبت به تغییرات گذشته اش دارد و کدام یک از عاداتش را می تواند حفظ یا حذف کند معضلی است که بسیاری از پاسخ دادن به آن عاجز هستند. چرا که عکس العمل آدم ها در شرایط متفاوت مسئله ای نیست که آن را به سادگی بتوان پیش بینی کرد. با این حال مشخص است که در دوران پسا کرونا انسان های تمیز تر و خواریم بود. به امید این که دوران سخت کرونایی هرچه زودتر به پایان برسد و مردم بتوانند بدون هیچ گونه استرس و بیماری، در کنار یکدیگر روزهای بهتری را سپری کنند.